

ALLEN GINSBERG

Béke Bosznia- Hercegovinában

Theresa Anya-Generális

XIV. Dalai Láma admirális

II. János Pál tábori főlelkész

kiket önkéntes árnyak kísérték Szaharov
Gandhi, Sartre és nagybátyja Albert Schweitzer,
a szétbombázott utcákon jártak-keltek

Szerb tábornokokkal és a parlamenttel beszéltek

Alkudoztak a mohamedán bosnyákokkal a

kiégett szatócsüzletekben

kérték őket hagynák abba a lövöldözést

az ágyúzást a hegyoldalokról

a falu megfigyelését amely

már elnagyanyátlanult –

így most nyugodt – csak néhány tűz

lappang fekete fasorok közt

csak néhány hulla büzlik a nedves földön

– De kiké a házak? A betört

ajtajú moziépületek?

Kié ez az italbolt, tanácsháza,

ez az ablaktalan iskola törött

tetőcserepekkel?

Kiké e kis lakások, most hogy Allah

hívei mind száz mérfölddel odébb

imádkoznak bérkaszárnyákba és

sátrakba zsúfolódva, hordozható

ENSZ-klókkal a keresztutakon?

Kié ez a sok elhagyott fasor és

patika s a szétszórt üvegszilánkok

a járdán és bent a boltban is?

Ki lesz itt bíró, ügyvéd, ki iktatja

az aktákat itt majd,

csődeljárási okmányt, régi adóbizonylatot

tulajdonlási affidavitot?

Ki ad tanácsot ki él mely kötörmelék közt,

ki alszik melyik tört falú kalibában

a telihold fényében mikor tavaszi felhők

húznak el május végén

a holdbeli ember arca előtt?

1993. május 6., 03 óra

EÖRSI István fordítása

EÖRSI ISTVÁN

Egy szarajevói hotelszobában

Szarajevói hotelszobában karabachi gyászoló
apák és anyák,
Ketten fognak egy asszonyt,
tárt száján kibukik lemészárolt családja,
Izmos orvos szakállas hulla karjait taszítja
iszonyú erővel
a mozdulatlan mellkasra, felrántja-visszataszítja,
Floridai teenager kerekképű brit turistát öli le
szórakozásból,
A világ nyomoronc gyerekeinek gyűjt
szakállas emberbarát,
megmentett csöppségek mosolyognak,
csekszámlák és éhenhalók,
Örmények készülnek végső csapásra, nem értem, kik,
ja igaz, az abházok ellen,
Afganisztáni marcona harcosok,
buzgón irtják egymást,
már maguk is alig veszik észre,
Hatvan kilométerre hotelszobámtól szülőfalujukból
esőverte hegyi utakra kergetett
mozlim családok,
Targoncát tol a papa,
a mama koffert és gyereket trógerol,
esernyős kisfia mellette botorkál,
ENSZ-páncélosok sárral beverik őket,
Tájékpép népiirtás után, egy horvát faluban
mozlimok leölték
az öregeket,
a gyerekek torkát vagy hasát felmetszették,
a gyerekhullák arcát összeszurkálták,
ahol embert nem leltek, kinyírták az állatokat, iszonyú
kutyatetem büzlik szarajevói szobámban,
kész a kimondatlan világtévé-igazság,
mindenki egyformán
vadállat ebben a háborúban,
csak Szarajevóban háromezer gyereket öltek meg
szerb lövedékek,
ehhez a tévéadáshoz is orvlövészek szolgáltattak
híntérel szeszélyes kísérőzenét.